

บทที่ ๓

วิธีค่าเบนการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้ระเบียนวิธีวิจัยเชิงบรรยาย เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิหลังของนักเรียนและครุ สมรรถภาพทางการสอน สภาพแวดล้อมในโรงเรียนกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนวิชาการงานและพื้นฐานอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ ๖ มีขั้นตอนการค่าเบนการวิจัย ดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษานี้ ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มประชากรนักเรียน และกลุ่มประชากรครุ ชั้งก่อนปีการศึกษาปีที่ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๒๖ ในโรงเรียนสังกัด กองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เอกการศึกษา ๖ ชั้นก่อนปี ประชากรครุ เป็นครูอาจารย์ที่สอนรายวิชาพื้นฐานอาชีพเกษตรกรรม และสอนรายวิชา พื้นฐานอาชีพอุตสาหกรรม ที่ทำการสอนในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๒๖ โรงเรียน สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เอกการศึกษา ๖ จำนวน ๒,๑๖๗ คน

กลุ่มตัวอย่างมี ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มตัวอย่างนักเรียนเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ ๖ ที่เรียนรายวิชาพื้นฐานอาชีพเกษตรกรรม และชั้งอุตสาหกรรม ของโรงเรียน มัธยมศึกษา เอกการศึกษา ๖ ปีการศึกษา ๒๕๒๖ จำนวน ๔๐๐ คน การประมาณ ขนาดกลุ่มตัวอย่างจากประชากรใช้ Table of Determining Sample Size from a Given Population (Krejcie & Morgan 1970 : 608) ปรากฏว่า ถ้าให้ความคลาดเคลื่อนในการประมาณจำนวนในประชากรไม่เกิน ๕ % จะต้องใช้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย ๓๒๗ คน การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น

(Stratified Random Sampling) โดยการสุ่มนักเรียนจากโรงเรียนที่แบ่งประเภทตามชนิดโรงเรียนแล้วจึงสุ่มห้องเรียนที่มีนักเรียนเรียนพื้นฐานวิชาชีพเกษตรกรรม และช่างอุตสาหกรรม อย่างน้อยวิชาละ 1 ห้องเรียน แล้วใช้นักเรียนห้องหมกในห้องนั้น ส่วนกลุ่มที่ว่าอย่างครูนั้นเลือกครูผู้สอนวิชาเกษตรกรรม และช่างอุตสาหกรรม ของห้องเรียนที่สุ่มໄ�回บ้าน แล้วทำการสังเกตผลิตกรรมการสอนของครูที่ทำหน้าที่สอนรายวิชาพื้นฐานอาชีพเกษตรกรรม และช่างอุตสาหกรรม ให้จำนวนครูที่เป็นกลุ่มที่ว่าอย่างจำนวน

27 คน

ตารางที่ 1 จำนวนนักเรียนห้องหมก จำนวนนักเรียนในกลุ่มที่ว่าอย่าง
จำนวนครูในกลุ่มที่ว่าอย่าง จำแนกตามชนิดโรงเรียน

ชนิดโรงเรียน*	จำนวนนักเรียน ห้องหมก	จำนวนนักเรียน ในกลุ่มที่ว่าอย่าง	จำนวนครู ในกลุ่มที่ว่าอย่าง
ชนิดเกษตร	1,172	116	8
ชนิดใหญ่	472	178	12
ชนิดกลาง	474	85	6
ชนิดเล็ก	49	21	1
รวม	2,167	400	27

*โรงเรียนมีชื่อเรียกว่า ชนิดเกษตร มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 51 ห้องเรียนขึ้นไป ชนิดใหญ่ มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 31-50 ห้องเรียน ชนิดกลาง มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 19-30 ห้องเรียน ชนิดเล็ก มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1-18 ห้องเรียน

ตารางที่ 2 จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียนวิชาชีพ
ที่เรียน และเพศ

โรงเรียน	วิชาชีพเกษตร วิชาชีพช่างอุตสาหกรรม				รวม
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
ขนาดเด็ก					
1. พระบรมราชูปถัมภ์	21	-	-	-	21
ขนาดกลาง					
1. บ้านหม้อ "พัฒนาบุญกุล"	13	2	-	-	15
2. นครหลวงอุตรดิตถ์วิทยา	8	2	9	-	19
3. ห้วยหันอนุสรณ์	9	4	8	-	21
4. รังสิตฯ	18	12	-	-	30
ขนาดใหญ่					
1. เชียงใหม่ "วิมลวิทยานุกูล"	11	17	25	-	53
2. ท่าเรือ "นิบทานุกูล"	25	8	28	-	61
3. อ่างทองบ้านโภจน์วิทยา	9	10	27	18	64
ขนาดพิเศษ					
1. รัชนาธิพยากรณ์	24	5	28	2	59
2. พิมลวิทยารังสี	24	7	26	-	57
รวม					
	162	67	151	20	400

ตารางที่ 3 จำนวนครุในกุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโรงเรียน และวิชาที่สอน

โรงเรียน	จำนวนครุ		รวม
	วิชาชีพเกษตร	วิชาชีพช่างอุตสาหกรรม	
ขนาดเจ็ก			
1. ภรนบุรีรัชการภิเษก	1	-	1
ขนาดกลาง			
1. บ้านหม้อ "พืชนาภูม"	1	-	1
2. นกรหดวงอุคแมร์กิวทิยา	1	1	2
3. หักหันอนุสรณ์	1	1	2
4. รักสิงห์	1	-	1
ขนาดใหญ่			
1. เสาไห "วิมสวิทยานุกูล"	2	2	4
2. ท่าเรือ "นิกายานุกูล"	2	2	4
3. จ้างหองมีหมีโภจน์วิทยา	2	2	4
ขนาดพิเศษ			
1. ชัยนาทพิทยาคม	2	2	4
2. พิมลวิทยาลัย	2	2	4
รวม	15	12	27

เกี่ยวข้องกับการวิจัย

เกี่ยวข้องกับการเก็บรวบรวมข้อมูล มีดังนี้

1. แบบสอบถามภูมิหลังของนักเรียน และแบบสอบถามสมรรถภาพทางการสอนของครู

2. แบบสอบถามภูมิหลังของครู และแบบสอบถามความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน

3. แบบประเมินพฤติกรรมการสอนของครู

4. แบบสังเกตสภาพแวดล้อมในโรงเรียน และแบบประเมินสภาพแวดล้อมในห้องเรียน

ขั้นตอนในการสร้างและศึกษาคุณภาพของแบบสอบถาม แบบประเมิน และแบบสังเกต ทั้ง 4 ฉบับ มีดังนี้

1. แบบสอบถามภูมิหลังของนักเรียน และแบบสอบถามสมรรถภาพทางการสอนของครู

1.1 แบบสอบถามภูมิหลังของนักเรียน เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับภูมิหลังทางการศึกษาของนักเรียน และภูมิหลังทางค่านครองครัวของนักเรียน โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จากข้อเท็จจริงเกี่ยวกับนักเรียน และศึกษาจากแบบสอบถามเช็ครายการ (Check list) และเพิ่มข้อความที่เป็นจริงลงในช่องว่าง นักเรียนเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม

1.2 แบบสอบถามสมรรถภาพทางการสอนของครู เป็นแบบสอบถามชื่่งกับแปลงมาจากการแบบประเมินสมรรถภาพทางการสอน ของชนิด ห้องเรียน (2525 : 146-156) และแบบสอบถามคุณภาพทางการสอนของประธาน หัวกากูญ์ (2525 : 83-87) ปัจจุบันที่ได้ปรับเปลี่ยนให้แก่ การเตรียมการสอน วิธีค่าประเมินการสอน ความรอบรู้ในวิชาที่สอน การให้นักเรียนมีส่วนร่วมและการเร้าความสนใจ การใช้สื่อการสอน การวัดและประเมินผลการสอน แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 4 มาตรา (0-3) จำนวน 38 ข้อ เป็นข้อความ肯定 (Positive) หัวหนุมค ญ์ตอบแบบสอบถาม คือ นักเรียนใน

กลุ่มศิษย์ทั้ง จำนวน 400 คน มีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงโภดสูตรแอลfa เท่ากับ 0.92 ซึ่งนับว่ามีความเที่ยงสูงสามารถนำไปใช้วัดได้อย่างคงเส้นคงวา

2. แบบสอบถามภูมิหลังของครู และแบบสอบถามความเป็นผู้นำทางวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียน

2.1 แบบสอบถามภูมิหลังของครู เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพ ของครู และภูมิหลังทางการศึกษาและการสอนของครู ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจากข้อเท็จจริง เกี่ยวกับครูครู ประกอบด้วยหัวข้อทั่วไป ไกด์ เทศ อายุ ประสบการณ์ในการสอน วุฒิสูงสุด วิชาเอก สอนวิชาการงานและพื้นฐานอาชีพนักสูตรใหม่ (2524) มาต้ม จำนวนคนที่ทำการสอนใน 1 ศัปปัญญ์ สกัดจะแบบสอบถามเป็นแบบเช็ครายการ (Check List) และเพิ่มข้อเท็จจริงลงในช่องว่าง ครูผู้สอนวิชาธุรกิจการ และช่าง อุตสาหกรรม ที่ได้รับการสังเกตพฤติกรรมการสอนเป็นผู้สอนแบบสอบถาม

2.2 แบบสอบถามความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยคัดเลือกจากแบบสำรวจ วิชาชีพที่กิจกรรมความเป็นผู้นำท้านวิชาการ ของครูในปัจจุบัน (ตามกระบวนการวิจัย R-I (Phase II) 2526 : 38-41) จำนวน 17 ข้อ จาก 20 ข้อ โดยคำนึงถึงงานท้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่เกี่ยวข้อง กับการเรียนการสอนในวิชาพื้นฐานอาชีพเกษตรกรรม และช่างอุตสาหกรรม แบบสอบถาม นี้มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 4 มาตรา (1-4) นำไปใช้กับครูผู้สอน วิชาธุรกิจการ และอุตสาหกรรม จำนวน 27 คน ให้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง โภดสูตร แอลfa เท่ากับ 0.93 ซึ่งนับว่าเป็นแบบสอบถามมีความเที่ยงสูงเทียบพอที่จะนำไปใช้ประมาณค่าความเป็นผู้นำทางท้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนได้อย่างคงเส้นคงวา แบบสอบถามนี้ครูกู้ผู้สอนวิชาธุรกิจการ และช่างอุตสาหกรรม ที่ได้รับการสังเกตพฤติกรรม การสอนเป็นผู้สอนแบบสอบถาม

3. แบบประเมินพฤติกรรมการสอนของครู เป็นแบบประเมินนี้ผู้วิจัยคัดแปลง จากแบบมาตราส่วนประมาณค่าพหุที่กิจกรรมครู (Asean Teacher Rating Scales) ซึ่ง ประเมินพฤติกรรมการสอนของครูประกอบด้วยหัวข้อทั่วไปทางการสอน ไกด์ การเรียน การสอน วิธีการสอน การประเมินการสอน ความรับผิดชอบในวิชาที่สอน การให้นักเรียนมีส่วนร่วม และ การเร้ากระตุ้นใจ การใช้สื่อการสอน การวัดและประเมินผลการสอน แบบประเมิน-

พฤติกรรมนี้ประกอบด้วยมาตราส่วนประมาณค่า 5 มาตรา (1-5) นำไปทดสอบใช้ประเมินพฤติกรรมทางการสอนของครู จำนวน 27 คน ให้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง โดยสูตร แอลฟ่า เท่ากับ 0.69 ซึ่งนับว่าแบบประเมินพฤติกรรมการสอนของครูมีค่าความเที่ยงเที่ยงพอ ที่จะสามารถนำไปใช้ประเมินค่าพฤติกรรมการสอนของครูได้ แบบประเมินพฤติกรรมการสอนของครูนี้นำไปประเมินครุภูมิสอนวิชาชีพเกษตร และช่างอุตสาหกรรม ที่ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง

4. แบบสังเกตสภาพแวดล้อมในโรงเรียน และแบบประเมินสภาพแวดล้อมในห้องเรียน

4.1 แบบสังเกตสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ผู้วิจัยได้เลือกใช้แบบสังเกต เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ของคณะกรรมการวิจัยอาชีวศึกษา (คณะกรรมการวิจัย R-1 (Phase II): 2526) จำนวน 12 ข้อ ซึ่งประกอบด้วยคุณภาพที่ต้องการศึกษา ได้แก่ ขนาดโรงเรียน อัตราส่วนครุภัณฑ์นักเรียน สภาพแวดล้อมในห้องเรียน การให้คะแนนอยู่ในระดับ 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นชี้ชี้บัญชีสถานภาพในสังเกตว่า พอนรือไม่พอ (พอ = 1 คะแนน, ไม่พอ = 0 คะแนน) ส่วนที่สองเป็นชี้ชี้บัญชีสภาพในสังเกตว่า ที่ หรือไม่ที่ (ที่ = 1 คะแนน, ไม่ที่ = 0 คะแนน) ผู้สังเกตและนักวิจัยผู้สังเกต เป็นผู้ให้คะแนนการสังเกตลงในแบบสังคม คะแนนที่ได้ผู้สังเกตให้มากจาก การสังเกต และสัมภาษณ์

4.2 แบบประเมินสภาพแวดล้อมในห้องเรียน ผู้วิจัยได้ตัดย่อลงมา ประเมินสภาพแวดล้อมในห้องเรียนของคณะกรรมการวิจัยอาชีวศึกษา (คณะกรรมการวิจัย R-1 (Phase II) 2526) จำนวน 15 ข้อ ประกอบด้วยคุณภาพทั้ง ๗ ที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทาง ๗ ภายในห้องเรียน ได้แก่ ความสะอาด แสงสว่างภายในห้องเรียน กิจกรรมระหว่างเรียน สื่อการเรียนการสอน เป็นต้น แบบประเมินมีลักษณะ เป็นมาตราประมาณค่า 5 มาตรา (1-5) ไก้นำมาทดสอบใช้ประเมินสภาพแวดล้อม ในห้องเรียน ปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง โดยสูตรแอลฟ่า เท่ากับ 0.67 ซึ่งนับว่ามีความเที่ยงเที่ยงพอ ที่จะรับได้อย่างคงเส้นคงวา ผู้สังเกตและผู้ช่วยสังเกต เป็นผู้ให้คะแนนในห้องเรียนและทำสังเกตเรียนวิชาชีพเกษตรนรือช่างอุตสาหกรรม คะแนนที่ได้ผู้สังเกตให้มากจาก การสังเกตและสัมภาษณ์

การ เก็บร่วนร่วนข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการขั้นตอนกังท่อใบไม้

1. ขออนงสื่อแนะนำศิษย์จากศูนย์ที่ มัธยมศึกษาปี ชุดการเรียนภาษาไทย ให้สามารถนำไปใช้ในการสอนภาษาไทย กรณีที่ต้องการสอนภาษาไทย เพื่อขออนงสื่อขอความร่วมมือในการวิจัยไปยังโรงเรียนที่ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. เก็บรวมรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย ดำเนินการดังนี้

2.1 ให้นักเรียนทบทวนแบบสอบถามภูมิหลังของนักเรียน และแบบสอบถามถึง
สมรรถภาพทางการสอนของครุวิชาชีพเกษตรฯ หรือช่างอุตสาหกรรม ที่ผู้เรียนทำมา
ซึ่งเกษตรฯ ได้กรรมการสอน

2.2 ให้ครูที่ผู้วิจัยทำการสังเกตุกิกรรมการสอนเป็นผู้สอนแบบสอนตามรูปนิหงส์ของครู และแบบสอนตามความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียน โดยให้ทบทวนแบบสอนตามภาระสั่งจากการสังเกตการสอน แบบสอนตามฉบับนี้บางส่วนในสามารถเก็บรวบรวมได้ ซึ่งให้ครูอาจารย์ส่งทางไปรษณีย์ไปยังที่ทำงานของผู้วิจัย

2.3 ผู้วิจัยและบุคลากรวิจัย ทำการสังเกตุกิจกรรมทางการสอนของครู โดยใช้แบบสังเกตุกิจกรรมการสอนของครู คณระ 2 ครั้ง ในช่วงสัปดาห์ที่ 10-15 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2526

2.4 ผู้วิจัย และผู้ช่วยวิจัย ทำการสังเกตสภาพแวดล้อมในโรงเรียน และสภาพแวดล้อมในห้องเรียน โดยใช้แบบสังเกตสภาพแวดล้อมในโรงเรียน และแบบประเมินสภาพแวดล้อมในห้องเรียน

ในการสังเกต ผู้วิจัย และผู้ช่วยวิจัย ทำการสัมภาษณ์รายละเอียก
ทั่ง ๆ จากครูผู้สอนเพื่อกล่าวสังเกต รวมทั้งถ่ายวิชาการของโรงเรียน

2.5 สำราญสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการงานและศีลธรรมอาชีพ
(G.P.A.) ของนักเรียนในกลุ่มศิวอิย่างจากฝ่ายพระเป็นอนุรักษ์ของโรงเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ให้จากภาร เก็บรวบรวมนั้นมาวิเคราะห์ข้อมูลการระเบียนวิธีทาง

สถิติโดยใช้โปรแกรมส์เรจรูป SPSS^x ของสถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นเครื่องช่วยคำนวณดังนี้

1. ค่าสถิติเชิงบรรยายที่ใช้มี ค่ามัธยเลขเดลติก (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าอัตรา恕 จากแบบสอบถามทุกฉบับ

2. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรในแบบสอบถามทุกฉบับ โดยใช้สูตร Pearson Product Moment

3. ใช้วิธีเคราะห์ดดดอยพหุคุณในการศึกษาถ้วนตัวแปรเกี่ยวกับ ภูมิหลัง ของนักเรียนและครู สมรรถภาพทางการสอนของครู สภาพแวดล้อมในโรงเรียน ที่รวมกันเข้าไปด้วยความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียน โดยใช้ SUBROUTINE REGRESSION ของโปรแกรม SPSS^x และใช้วิธี Stepwise ใน การตัดเลือกตัวแปรทำนาย (Kerlinger & Pedhazur 1973 : 351-371) สำหรับตัวแปรทำนายที่เป็นชั้นบุคลิกจะต้องเนื่องจะใช้ชั้นบุคลิกโดยตรง แต่ตัวชั้นบุคลิกเป็น Norminal Scale และ Ordinal Scale ก็จะแปลงเป็น Dummy Variable ก่อนที่จะคำนวณ

4. ในการศึกษาความสัมพันธ์นั้น ถ้าเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรที่เนื่อง 2 ตัว จะใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันในการคำนวณค่า ของความสัมพันธ์

ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เนื่อง และตัวแปรชาติคน เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างผลลัพธ์ทางการเรียนกับวิชาการงานและพื้นฐานอาชีพ กับตัวแปรภูมิหลังของนักเรียน ให้แก่ การศึกษาของนิภา เป็นต้น จะใช้สัมประสิทธิ์ ω^2 ซึ่งเป็นตัวรักษานาคของความสัมพันธ์ (สวัสดิ์ ประหมราช 2526 : 337-338)